

Veřejný ochránce práv

OMBUDSMAN

Zpráva dle ustanovení § 24 odst. 1 písm. c)

**zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů
(dále též „zákon o veřejném ochránci práv“)**

o jednotlivých doporučeních podle § 22, pokud jde o právní předpisy

V této zprávě informuji Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o svých doporučeních k vydání, změně nebo zrušení právních předpisů, která jsem adresovala vládě nebo úřadu, jehož působnosti se právní předpis týká.

**Doporučení vládě ve věci změny přílohy č. 7 nařízení vlády o ukazatelích
a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod
(SZD 3/2015/JBV)**

Veřejný ochránce práv se dlouhodobě v rámci rozsáhlého šetření (již od roku 2011) zabývá otázkou **stanovování limitů pro koncentrace znečišťujících látek vypouštěných z komunálních čistíren odpadních vod**. Stanovená výše takových limitů má totiž zásadní dopad na kvalitu vody vypouštěné z čistírny odpadních vod do vodních toků, a v návaznosti na to i na jakost vody ve vodních tocích a ve vodních nádržích.

Vládu jsem proto upozornila, že podle mých zjištění **nepracují čistírny odpadních vod na plný výkon**. Poukázala jsem rovněž na to, že čistírny odpadních vod v České republice bez problémů dokážou vodu čistit mnohem lépe, ale současná právní úprava jim stanovuje velmi benevolentní limity na vypouštěné znečišťující látky. V řadě případů byly provozovatelům limity dokonce sníženy oproti původním povolením. **Do vodních toků a nádrží je tak vypouštěno víc znečišťujících látek a kvalita vody se zhoršuje.**

Ke zlepšení tohoto stavu by podle mého názoru stačilo zrušit příslušnou přílohu nařízení vlády o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění. Vodoprávní úřady by pak každé čistírně mohly stanovit emisní limity tak, aby byl maximálně využit potenciál a technologie čistírny.

Vláda sice doporučení ochránkyně **nevyhověla** (schválila jinou variantu), usnesením ze dne 14. prosince 2015 však současně uložila ministru životního prostředí zpracovat do 15. dubna 2016 novelu nařízení vlády spočívající ve vypuštění nebo významném zpřísnění číselných hodnot.

**Doporučení Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy ve věci vydání tří
prováděcích předpisů, které předpokládá zákon o komunikačních systémech
(sp. zn. 4958/2012/VOP/EN)**

Rozsáhlá škála problémů ve vzdělávání žáků se sluchovým postižením, které stěžovatelé popsali v podnětu, jímž se na mne obrátili, vyvolává řadu poměrně složitých

otázek. Stěžovatelé chtěli na danou problematiku upozornit s cílem odstranit překážky, které znesnadňují žákům se sluchovým postižením přístup ke vzdělání.

Jednotlivé okruhy námitek se týkaly tlumočení ve školách, organizace výuky českého znakového jazyka a výuky v českém znakovém jazyce (dále jen „ČZJ“), financování a realizace kurzů ČZJ pro rodiče dětí se sluchovým postižením, složení tříd, v nichž jsou vzděláváni žáci se sluchovým postižením, kontrol prováděných Českou školní inspekcí (dále jen „ČŠI“) ve školách pro žáky se sluchovým postižením, výuky anglického jazyka u žáků, jejichž mateřským jazykem je ČZJ, celoplošného testování, kvality učebnic a nedostatečnosti prováděcích předpisů v dané oblasti. **Do předmětu šetření jsem se rozhodla zahrnout jen některé z námitek stěžovatelů**, které považuji za klíčové, a to právní zakotvení ČZJ a systém hodnocení úrovně znalosti tohoto jazyka zejména u pedagogických pracovníků, chybějící prováděcí předpisy v oblasti vzdělávání žáků se sluchovým postižením (ohledně podmínek a rozsahu tlumočnických služeb a obsahu a rozsahu bezplatných kurzů komunikačních systémů pro rodiče) a postup ČŠI v dané oblasti.

Na základě zjištění získaných v průběhu šetření jsem **přesvědčena, že prováděcí předpisy, které předpokládá ustanovení § 10 zákona o komunikačních systémech, v České republice stále chybí**, proto jsem mimo jiné Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministerstvo“) doporučila přijetí následující právní úpravy.

- 1) Stanovit podmínky a rozsah tlumočnických služeb v systému vzdělávání a financování těchto služeb, zakomponováním této problematiky do prováděcího předpisu na základě ustanovení § 19 školského zákona.
- 2) Vydat prováděcí právní předpis, v němž bude upraveno tlumočení ČZJ na vysokých školách, neboť je mi známo, že se této problematice věnuje toliko metodický pokyn ministerstva.¹
- 3) Třetí chybějící právní předpis se týká obsahu a rozsahu kurzů komunikačních systémů pro rodiče (§ 10 odst. 1. písm. b/ zákona o komunikačních systémech); ministerstvo v něm musí stanovit standard těchto kurzů a jejich financování.

S ohledem na aktuálnost zaslání zprávy o šetření jsem ještě ze strany ministerstva neobdržela odpověď, zda mým doporučením vyhoví.

V Brně dne 25. ledna 2016

Mgr. Anna Šabatová, Ph.D.
veřejná ochránkyně práv

¹ Metodický pokyn Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy pro financování zvýšených nákladů na studium studentů se specifickými potřebami vyplývajícími ze zdravotního postižení č. j. 23 728/2011-30.